

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 690/2021
24.06.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене Мирјане Негић и др, због кривичног дела отмица у помагању из члана 134. став 2. у вези става 1. у вези члана 35. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене Мирјане Негић, адвоката Зорана Михајлова, са допуном од 28.01.2021. године, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К број 110/17 од 16.10.2019. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 613/20 од 03.11.2020. године, у седници већа одржаној дана 24.06.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Мирјане Негић, са допуном од 28.01.2021. године, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К број 110/17 од 16.10.2019. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 613/20 од 03.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу К број 110/17 од 16.10.2019. године, окривљена Мирјана Негић, између осталих, оглашена је кривом због извршења кривичног дела отмица у помагању из члана 134. став 2. у вези става 1. у вези члана 35. КЗ и осуђена на казну затвора у трајању од 3 године.

Наведеном пресудом окривљена Мирјана Негић на основу члана 261. и 264. ЗКП обавезана је да надокнади трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем, док су на основу члана 258. став 4. ЗКП оштећени АА и ББ упућени на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 613/20 од 03.11.2020. године делимичним усвајањем жалбе окривљене Мирјане Негић и њеног браниоца преиначена је пресуда Вишег суда у Крагујевцу К број 110/17 од 16.10.2019. године, у односу на окривљену Мирјану Негић само у погледу урачунавања притвора, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу окривљеној Мирјани Негић због кривичног дела отмица у помагању из члана 134. став 2. у вези става 1. у вези члана 35. КЗ за које је

првостепеном пресудом оглашена кривом и осуђена на казну затвора у трајању од 3 године, сходно члану 63. КЗ урачунао време које је окривљена провела у притвору у периоду од 18.11.2015. године до 15.02.2016. године, док су у преосталом делу жалбе окривљене Мирјане Негић и њеног браниоца одбијене као неосноване и пресуда у непреиначеном делу, у односу на окривљену Мирјану Негић потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене Мирјане Негић, адвокат Зоран Михајлов, уз допуну од 28.01.2021. године, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи и окривљену ослободи од оптужбе, или да побијане пресуде укине и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду, а да на основу одредбе члана 488. став 3. ЗКП одложи извршење правноснажне пресуде до доношења одлуке по захтеву.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости заједно са допуном захтева од 28.01.2021. године, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер у смислу члана 488. став 2. ЗКП, веће није нашло да би њихово приство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости са допуном поднет, па је по оцени навода у захтеву и допуни захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости са допуном браниоца окривљене Мирјане Негић је неоснован.

Бранилац окривљене Мирјане Негић у захтеву за заштиту законитости и допуни захтева наводи, да у изреци првостепене пресуде није конкретно описана радња окривљене Мирјане Негић приликом извршења кривичног дела за које је оглашена кривом, јер окривљена није предузела ни једну физичку ни психичку радњу помагања у извршењу кривичног дела отмице, па су побијане пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Из изреке првостепене пресуде у односу на коју је поднет захтев за заштиту законитости са допуном произилази да су у време и на месту ближе описаном у изреци окривљени ВВ и окривљени ГГ заједничким деловањем, обманом, силом и претњом задржали оштећеног ДД у намери да од њега и од оштећене ЂЂ изнуде новац, претећи отетом лицу ради остваривања отмице, тежом телесном повредом и убиством, у чему им је са умишљајем помогла окривљена Мирјана Негић, при чему су могли да схвате значај свог дела и могли да управљају својим поступцима тако што су ВВ и ГГ, на начин ближе описан у изреци те пресуде довели оштећеног ДД у кућу ГГ где се у дневном боравку налазила окривљена Мирјана Негић, након чега је она отишла у другу просторију... након чега га је окривљени ГГ ударао,... окривљени ВВ и ГГ гласно добацивали да врати дуг или ће га убити, па је ВВ позвао сестру оштећену ЂЂ и саопштио јој да држи њеног брата и да ће му одсећи прсте на ногама и рукама и послати јој у кеси уколико им за 20 минута не донесе износ од 560 евра, да ће оштећеном извадити око, да не сме обавестити полицију, јер ће у том случају убити

оштећеног, након чега су окривљени ВВ и ГГ наизменично разговарали са оштећеном ЂЂ захтевајући да дође у насеље ... да донесе износ од 560 евра, као и да је оштећени жив, али да неће бити добро ако не донесе новац, који ће предати жени у црној одећи која ће бити заједно са мушкарцем на аутобуском стајалишту код драгстора у наведеном насељу, што је оштећена прихватила... након чега су ГГ и ВВ наставили да ударају и прете оштећеном и задали му тешке телесне повреде... након чега је окривљени ВВ изашао из просторије и одмах се у исту вратио заједно са окривљеном Мирјаном Негић,... након чега су окривљени ВВ и ГГ захтевали да крену како би од оштећене ЂЂ преузели захтевани новац, па су из куће прво изашли окривљени ВВ и окривљена Негић, а за њима оштећени коме је окривљени ГГ рекао да преврне јакну јер је била крвава и да крене са окривљеним ВВ и окривљеном Негић... па пошто се окривљени ГГ вратио у кућу, оштећени је то искористио и побегао у споредну улицу, а окривљени ВВ и окривљена Негић су отишли до драгстора у ... улици како би преузели новац, где је прво окривљени ВВ пришао оштећеној и питао је да ли је она ЂЂ и када је добио потврдан одговор, почео је да се удаљава, а према оштећеној је кренула окривљена Мирјана Негић да би преузела захтевани износ новца, којом приликом су ухапшени од стране полицијских службеника, при чему су били свесни свог дела, хтели његово извршење и били свесни да је њихово дело забрањено.

Одредбом члана 134. став 1. КЗ прописано је да ко силом, претњом, обманом или на други начин одведе или задржи неко лице у намери да од њега или другог лица изнуди новац или какву другу имовинску корист или да њега или кога другог принуди да нешто учини, не учини или трпи, казниће се затвором од две до десет година, а ставом 2. истог члана прописано је да ко ради остваривања циља отмице прети убиством или тешком телесном повредом отетом лицу, казниће се затвором од три до дванаест година.

Одредбом члана 35. КЗ у ставу 1. прописано је да ко другом са умишљајем помогне у извршењу кривичног дела, казниће се казном прописаном за то кривично дело или ублаженом казном, а ставом 2. истог члана прописано је да као помагање у извршењу кривичног дела сматра се нарочито: давање савета или упутстава како да се изврши кривично дело, стављање учиниоцу на располагање средства за извршење кривичног дела, стварање услова или отклањање препрека за извршење кривичног дела, као и унапред обећано прикривање кривичног дела учиниоца, средстава којима је кривично дело извршено, трагова кривичног дела или предмета прибављених кривичним делом.

По налажењу Врховног касационог суда из радњи окривљене Мирјане Негић описаних у изреци првостепене пресуде, јасно произилази да је окривљена помогла окривљенима ВВ и ГГ у извршењу кривичног дела отмица из члана 134. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, и да је критичном приликом могла да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, била је свесна свога дела и хтела његово извршење и била свесна да је њено дело забрањено јер се налазила у дневном боравку окривљеног ГГ када је оштећени ДД доведен, након чега је отишла у другу просторију, да је знала да је оштећени тучен, да му је прећено смрћу, да је знала да је контактирана сестра оштећеног ДД - ЂЂ да би донела дуг у износу од 560 евра и да ће ако оштећена то не учини, окривљени ВВ и ГГ убити оштећеног ДД, да је са окривљеним ВВ кренула ради преузимања новца од оштећене ЂЂ, па се у њеним радњама стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела отмице помагањем из члана 134.

став 2. у вези става 1. у вези члана 35. КЗ за које је оглашена кривом и за које јој је изречена казна затвора, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца ове окривљене којима се указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП од стране Врховног касационог суда оцењени као неосновани.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену истакнуте битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер иако наведена повреда закона представља законом прописан разлог због кога окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости, у образложењу наведене повреде бранилац окривљеног полемисе са чињеничним утврђењима суда и даје своју оцену доказа, чиме заправо указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у правноснажној пресуди, а што не представља разлог због кога окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости.

Врховни касациони суд се није упуштао ни у оцену истакнуте битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, јер наведена повреда закона не представља законом прописан разлог због кога окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгомир Милојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић